

C O R R E S P O N D E N T I E

GEVOERD TUSSCHEN HET

HOOFDBESTUUR DER NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER GENEESKUNST

EN DE

VEREENIGING NEDERLANDSCH TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE.

Amsterdam, 19 October 1902.

Mijne Heeren!

Ten gevolge van de besprekingen, die op 27 Juli ll. werden gehouden tusschen drie leden van Uw bestuur en de redactie van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* werd de navolgende concept-overeenkomst ter overweging aangeboden aan de Algemeene Vergadering der Vereeniging „Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” op 5 October ll.

1°. „De Vereeniging „Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” zal het door haar uitgegeven *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* splitsen in twee afdelingen. De eerste afdeling zal zijn een wetenschappelijk gedeelte en tevens bevatten de rubrieken buitenlandsche en binnenlandsche berichten en personalia. De tweede afdeling zal een maatschappelijk gedeelte zijn en bevatten de handelingen der „Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst” en verder stukken van sociaal-geneeskundigen aard, over beroepsbelangen, enz.

2°. De tweede afdeling zal geredigeerd worden door het „Hoofdbestuur of een Commissie van redactie van de „Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst”.

3°. De Vereeniging „Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” brengt aan de „Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst” in rekening de werkelijk door haar „gemaakte onkosten voor drukken, papier, verzending, enz. van al datgene wat vanwege de Maatschappij in het *Tijdschrift* geplaatst is.

4°. Het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* blijft tevens orgaan van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst”.

De vergadering heeft het beginsel vervat in punt 1 en 2 dezer overeenkomst na uitvoerige bespreking en overweging onaannemelijk verklaard.

Wat het eerste punt betreft, wenscht de vereeniging het recht om vragen van sociaal-geneeskundigen aard onder haar verantwoordelijk-

heid te doen bespreken voor zich te bewaren. Haar tijdschrift is zoowel een wetenschappelijk-geneeskundig tijdschrift als een weekblad, dat zich richt tot de praktizeerende geneeskundigen. In de laatste qualiteit kan het de bespreking van sociaal-geneeskundige vragen niet laten varen zonder zijn karakter te verliezen.

Wat punt 2 der overeenkomst betreft, daarin vindt de vereeniging een miskenning van de diensten, die het *Tijdschrift* sedert 45 jaren aan de Nederlandsche geneeskundige wereld bewezen heeft en een voorbijzien van de waardeering, die het *Tijdschrift*, blijkens zijn algemeene verspreiding bij het groote meerendeel der Nederlandsche geneeskundigen vindt. De Vereeniging kan daarenboven niet goedkeuren dat een deel van het *Tijdschrift* aan het toezicht harer redactie zou worden onttrokken. Zij verzet zich daartegen zoowel principieel, daar zij oppermachtig heer wenscht te blijven in eigen huis en de eenheid van het *Tijdschrift* niet wil prijsgeven, als om praktische redenen, daar de kans bestaat, dat de opneming van een groot aantal onder de opwelling van het oogenblik geschreven artikelen op sociaal-geneeskundig gebied het gemiddeld peil van het geheel zou doen dalen.

Het derde punt der concept-overeenkomst acht de vereeniging aannemelijk, omdat het leiden kan tot een zuiverder regeling der finantieele verhouding tusschen het *Tijdschrift* en de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. De tegenwoordig geldende overeenkomst, aanvankelijk voor het *Tijdschrift* geen direct geldelijk voordeel afwerpend, heeft de laatste jaren er toe geleid, dat het *Tijdschrift* een geldelijke toelage van de Maatschappij ontvangt. Zoo werd in het jaar 1901 door het *Tijdschrift* voor het drukken van het Maatschappij-werk in werkelijkheid uitgegeven de som van ongeveer f 1200.—, terwijl het *Tijdschrift* van de Maatschappij een vergoeding ontving van ongeveer f 2800.—, zoodat het *Tijdschrift* een bate van f 1600.— genoot. Tegenover deze bate staat de verplichting om het *Tijdschrift* aan de leden der Maatschappij voor f 3.— minder te leveren, dan aan het publiek, zoolang de abonnementsprijs f 10.50 bedraagt. Daar evenwel de genoten bate van toevallige omstandigheden afhangt, zooals het aantal leden der Maatschappij en het aantal pagina's dat in den jaargang door de Maatschappij-stukken wordt ingenomen, komt het der Vereeniging wenschelijk voor een zuiverder toestand in het leven te roepen, zooals die in punt 3 der overeenkomst is geformuleerd. Deze overeenkomst zou echter het finantieel evenwicht der tijdschrift-begrooting verstoren, daar gaandeweg een wanverhouding is ontstaan tusschen den geringen abonnementsprijs voor de Maatschappij-leden (f 7.— à f 7.50) en de kosten welke de belangrijk vermeerderde omvang van het *Tijdschrift* en het groote aantal illustraties met zich slepen. Wanneer dus de in punt 3 geformuleerde regeling werd aangenomen, dan zou tegelijkertijd de navolgende bepaling in het contract moeten worden opgenomen:

„Aan de gewone en buitengewone leden der Maatschappij, die tevens inteekenaars zijn, wordt het volledig *Tijdschrift* verstrekt voor f 2.— minder dan aan het publiek, zoolang de prijs f 10.50 blijft. Bij verandering van den prijs van het *Tijdschrift* zal een nader overleg plaats hebben”.

Door zoodanige regeling zou dus voor het oogenblik in de inkomsten van het *Tijdschrift* weinig verandering worden gebracht, doch worden voorkomen, dat de bijdrage van de Maatschappij aan het *Tijdschrift* belangrijk stijgt door de, onder den invloed van de herleefde energie der Maatschappij, te verwachten toeneming van het aantal Maatschappij-stukken.

Aangaande punt 4 der concept-overeenkomst zij slechts opgemerkt, dat de vereeniging het zeer op prijs zal stellen, wanneer haar *Tijdschrift* het orgaan der Nederl. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst blijven kan. De band tusschen het *Tijdschrift* en de Maatschappij kan echter slechts dan voor het *Tijdschrift* nuttig zijn, wanneer de Maatschappij inderdaad aan het *Tijdschrift* haar vertrouwen schenkt en haren steun van harte geeft. Een steun, die slechts schoorvoetend en zonder overtuiging gegeven wordt, demoraliseert. Wanneer het zóóver komen mocht, zou het beter zijn het verband tusschen Maatschappij en *Tijdschrift* op te heffen.

Hoewel onze Vereeniging het beginsel der door het Hoofdbestuur voorgestelde regeling verwerpt, ziet zij de voortreffelijke bedoeling niet voorbij, die ruimere behartiging der sociaal-geneeskundige belangen beoogt. De Vereeniging heeft daarom van hare zijde een regeling ontworpen, welke zij ter overweging aan Uw bestuur aanbiedt. Zij gaat daarbij van de waarschijnlijke veronderstelling uit, dat bij de verwachte reorganisatie van de Maatschappij en van haar Hoofdbestuur een commissie voor de bestudeering van sociaal-geneeskundige belangen zal worden in het leven geroepen. Deze commissie zal zelf rapporteeren en rapporten van anderen uitlokken, die als Maatschappij-stukken zullen kunnen worden opgenomen op denzelfden voet als thans reeds de rapporten van andere commissiën in het *Tijdschrift* worden geplaatst. De Vereeniging zou gaarne een samenwerking van deze commissie met de redactie van het *Tijdschrift* in het leven roepen, teneinde van de ervaring der commissieleden op sociaal-geneeskundig gebied te kunnen partij trekken. Zij zou daartoe drie van de leden dier commissie als buitengewone redacteurs met recht van advies en stem in alle zaken in de redactie van het *Tijdschrift* willen opnemen. De Vereeniging zou daardoor de zekerheid verkrijgen, dat haar redactie voortdurend over goede krachten voor de behartiging der sociaal-geneeskundige belangen beschikt, en bij de Maatschappij zou alle twijfel worden weggenomen of het *Tijdschrift*, dat zij als haar orgaan beschouwt, naast de wetenschappelijke vraagstukken ook de sociaal-geneeskundige vraagstukken zal behartigen.

Op het eerste gezicht kan het schijnen, dat dit voorstel zeer verschillend is van het door de commissie uit het Hoofdbestuur der Maatschappij in punt 1 en 2 verlangde. Het zal U echter niet ontgaan, dat het verschil in werkelijkheid niet zeer groot is en dat de twee voorstellen in hoofdzaak daardoor onderscheiden zijn, dat onze Vereeniging tot elken prijs de eenheid van haar *Tijdschrift* wil bewaren,

Namens de Vereeniging
Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde:
Voorzitter: M. STRAUB.
Secretaris: P. MUNTENDAM.

Aan het Hoofdbestuur der
Nederlandsche Maatschappij tot
bevordering der Geneeskunst.

Amsterdam, 3 November 1902.

Aan de Vereeniging
Nederlandsch Tijdschrift voor
Geneeskunde.

Mijne Heeren!

Met leedwezen heeft het Hoofdbestuur der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst kennis genomen van den inhoud van het schrijven Uwer Vereeniging, waarin op zoo besliste wijze van de hand gewezen worden de voorstellen, in de bijeenkomst van 27 Juli door de Commissie uit het Hoofdbestuur aan de Redactie-commissie van uw *Tijdschrift* in overweging gegeven.

Het verloop der gevoerde besprekingen, gedurende welke zelfs detailvragen in behandeling kwamen, die uit de voorgestelde regeling zouden voortvloeien, de verklaring van een der voornaamste leden der Redactie, dat hij, als Redacteur, zich tegen een dusdanige overeenkomst niet zou verzetten, omdat zij er toe zou bijdragen de taak der Redactie te verlichten, dit alles deed de afgevaardigden de hoop koesteren, dat het gepleegd overleg voor beide partijen goede vruchten zou afwerpen.

Nu echter uwe voltallige Vereeniging, met voorbijzien van de belangen der Maatschappij, deze voorstellen heeft verworpen en onomwonden verklaard heeft, dat zij tot elken prijs de eenheid in haar *Tijdschrift* wenscht te bewaren en oppermachtig heer wenscht te blijven in eigen huis, is bij het Hoofdbestuur ernstig de vraag gezeten of voortzetting der onderhandelingen nog eenigen zin zou hebben en of er wel iets anders rest dan de afdeelingen en de leden mede te deelen dat op geen schikking met uw Vereeniging behoefte gerekend te worden.

De positie toch van buitengewone redacteurs-gedelegeerden der Maatschappij, in aantal de minderheid vormende in uwe Redactie, biedt geen noemenswaarde waarborgen voor den invloed, dien de Maatschappij onder de gegeven omstandigheden op de leiding van het sociaal-geneeskundig gedeelte behoort te kunnen uitoefenen, doch bovendien is dezer dagen door een groot aantal leden der Maatschappij de wensch te kennen gegeven, dat men, zoo al geen eigen orgaan begeerend, dan toch een overeenkomst wenscht, waarbij de Maatschappij een gedeelte van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* onder eigen redactie verkrijge.

Alvorens de onderhandelingen te staken, meent het Hoofdbestuur uwe Vereeniging nog eens op het gewicht van haar beslissing te moeten wijzen. Het wordt daarbij door de overweging geleid, dat een scheiding van beide lichamen, nu reeds 45 jaren nauw verbonden, te betreuren zou zijn. Het Hoofdbestuur is zich de diensten bewust, die het *Tijdschrift* sedert een lange reeks van jaren aan de Nederlandsche geneeskundige wereld bewezen heeft: het veronderstelt, dat uwe Vereeniging evenmin miskent de beteekenis, die de band met de Maatschappij voor Uw Tijdschrift had, al verheelt het Hoofdbestuur zich niet in Uw afwijzend schrijven een blijk van erkenning te hebben gemist.

Het Hoofdbestuur voorziet, dat ondanks alle historische herinneringen de band zal verbroken worden, indien uwe Vereeniging niet zal kunnen besluiten eenigermate toe te geven aan den drang van een groot deel der Nederlandsche geneeskundige wereld.

Dit deel is niet gering te schatten. 19 van 26 afdeelingen, vertegenwoordigende 666 leden der Maatschappij, hebben zich verklaard voor de behartiging der sociaal-geneeskundige belangen, weliswaar in Uw Tijdschrift, doch onder een redactie door de Maatschappij aan te wijzen.

Het lijdt geen twijfel, bij weigering om der Maatschappij deze plaats in Uw Tijdschrift af te staan, zullen deze 666 leden, nolens volens, zich genoopt zien aansluiting te zoeken bij de 14 afdeelingen met 550 leden, die zich nu reeds openlijk voor het bezit van een eigen orgaan verklaard hebben. Nu moge uwe Vereeniging op deze uitingen geen acht wenschen te slaan, het Hoofdbestuur acht zich gehouden met de wenschen van een zoo groot deel der leden van de Maatschappij rekening te houden.

Deze wenschen zijn inderdaad billijk te noemen. Onze Maatschappij, een groot lichaam van meer dan 2000 leden, maakt tot op heden een uitzondering op talrijke corporatiën van geringer omvang en invloed, die een eigen orgaan ter beschikking hebben; zij heeft tot dusver de bespreking van de belangen van den geneeskundigen stand in het algemeen, als van haar leden in het bijzonder, aan het goeddenken Uwer Vereeniging overgelaten en haar leden zelven zien zich gedwongen, indien zij zich willen uiten over vraagstukken, die hun

als lid der Maatschappij ter harte gaan, daartoe de sanctie der Redactie van Uw Tijdschrift te vragen. Bovendien ontbreekt der Maatschappij de stuwende kracht door het gemis van een eigen orgaan.

Dat een dergelijke toestand ontevredenheid moest wekken, was te voorzien. Deze ontevredenheid zal toenemen en ten slotte leiden tot de oprichting van een eigen orgaan. Dan zal de band tusschen het *Nederlandsch Tijdschrift* en de Maatschappij onvermijdelijk verbroken worden en steun van den kant der Maatschappij, in welken zin ook, waarschijnlijk niet langer kunnen worden gegeven.

Het staat niet aan het Hoofdbestuur te beoordeelen of en in hoever dit op het debiet van het *Tijdschrift* een ongunstigen invloed kan uitoefenen, maar wel wenscht het Hoofdbestuur met den meesten nadruk te wijzen op het ongewenschte van zulk een breuk voor beide partijen.

Daarom was het Hoofdbestuur geenszins geneigd de oprichting van een afzonderlijk orgaan in de hand te werken, zoolang het overtuigd was en hoopte, dat de bestaande misstand kon verbeterd worden door een regeling als door zijn commissie voorgesteld. Dit schrijven vindt dan ook zijn grond in den wensch niets onbepoefd te laten wat een scheiding tusschen Uwe Vereeniging en de Maatschappij kon voorkomen. Het voorstel, door het Hoofdbestuur aan Uwe Vereeniging gedaan, bevat een minimum van eischen, die niets dan de splitsing van Uw Tijdschrift beoogen in twee deelen, waarvan het een onder de leiding der Maatschappij zou komen, terwijl het ander geheel buiten haar invloed zou blijven. Uw Tijdschrift zou dan door deze regeling met der daad „het Orgaan” der Maatschappij kunnen genoemd worden. Blijft Uwe Vereeniging haar onwelwillend standpunt innemen en weigert zij eenige tegemoetkoming, die hoop geeft op een vergelijk, dan moge zij dit voor zich zelve en tegenover de geneeskundigen van ons land verantwoorden. Het Hoofdbestuur heeft de overtuiging niets onbepoefd te hebben gelaten, wat, met den wensch der Maatschappij vóór zich, handhaving van den band tusschen Uwe Vereeniging en de Maatschappij kan bewerken.

Het Hoofdbestuur zou gaarne vóór 20 November vernemen of Uwe Vereeniging alsnog geneigd is haar voorstel zoodanig te wijzigen, dat het eenigermate als uitgangspunt voor verdere beraadslaging in aanmerking zou kunnen komen.

*Namens het Hoofdbestuur der Ned.
Maatschappij tot bevordering
der Geneeskunst:*

Dr. A. MIJNLIEFF, *Voorzitter.*

Dr. E. C. VAN LEERSUM, *Secretaris.*

Amsterdam, 18 November 1902.

Aan het Hoofdbestuur
der Nederl. Maatschappij tot bevordering
der Geneeskunst.

Mijne Heeren!

In antwoord op Uwe missive van 3 November l.l. hebben wij de eer Uw bestuur te berichten, dat wij met groote ingenomenheid hebben kennis genomen van den wensch van het Hoofdbestuur der Nederl. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst om ook in het vervolg samenwerking tusschen de Nederl. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst en het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* mogelijk te maken. Ook onze Vereeniging en de redactie, haar bestuur, koesteren dien wensch en zouden een scheiding zeer betreuren.

Toch vond de redactie geen vrijheid opnieuw het door Uw bestuur als minimum van eischen gekenschetste voorstel aan de Algemeene Vergadering der Vereeniging Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde voor te leggen. Onze laatste algemeene vergadering heeft haar besluit tot verwerping van dit voorstel met bijna algemeene stemmen na een langdurige en ernstige discussie genomen. Het is niet te verwachten, dat een nieuwe vergadering tot een ander besluit zou komen.

De vraag of de Nederl. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst aan een eigen orgaan behoefte heeft kwam uit den aard der zaak niet ter bespreking. Het is een vraag, die elk onzer leden ter harte gaat in hun qualiteit van leden Uwer Maatschappij, maar die in de vergadering onzer vereeniging niet aan de orde kon zijn. Wel werd daar beslist, dat de uitgave van zulk een orgaan als een aan de verantwoordelijkheid onzer Redactie onttrokken deel van ons Tijdschrift voor onze Vereeniging onaannemelijk is.

Wanneer inderdaad, zooals Uw Hoofdbestuur meent, de groote meerderheid der Maatschappij-leden een eigen orgaan verlangt, dan zal het er toe moeten komen, dat dit orgaan door de Maatschappij zelfstandig en onafhankelijk van ons Tijdschrift moet worden uitgegeven.

Maar is het wel juist, dat de Maatschappij dat verlangen heeft uitgesproken? De vragen, het Tijdschrift betreffende en door het Hoofdbestuur aan de afdeelingen voorgelegd, waren de laatste van een lange reeks; toen zij in de vergaderingen der afdeelingen aan de orde kwamen, vonden zij een vermoeide vergadering, die daarenboven niet was voorgelicht door een voorafgegaan schriftelijk debat. De bedoeling van het eigen orgaan moet zijn aan het Hoofdbestuur gelegenheid te geven tot publicatie der Maatschappij-stukken, en aan de leden de gelegenheid te openen zich te uiten over de belangen van den geneeskundigen stand en van de Maatschappij. In de eerstgenoemde behoefte voorziet ons Tijdschrift ten volle

in de tweede voor een deel, doch met de restrictie, dat de ingezonden stukken door onze Redactie moeten worden geschikt geoordeeld ter opneming. Een belangrijke wijziging zal er in dezen toestand niet komen, wanneer het eigen orgaan wordt uitgegeven, daar toch ook Uw bestuur niet het voornemen kan hebben de ingezonden stukken alle zonder uitzondering en zonder kritiek op omvang, vorm en inhoud op te nemen. Het is zelfs te verwachten, dat de critiek strenger zal worden, indien zij door speciaal daarvoor aangewezen personen geschiedt. De voornaamste reden waarom dan ook door Uw bestuur naar een eigen orgaan wordt verlangd, is, dat Gij daarvan „een stuwende kracht” verwacht. Wij betwijfelen of dit doel zal worden bereikt, of inderdaad het bestaan van een eigen orgaan de ernstige zaakkundige bespreking van maatschappelijk geneeskundige vraagstukken zal bevorderen.

Vooreerst doen wij opmerken, dat de eigen organen van vereenigingen in den regel niet zijn zeer gewaardeerde en zorgvuldig gelezen of in de boekenkast verzamelde tijdschriften. In de tweede plaats komt het ons voor, dat, wanneer inderdaad onder de Nederlandsche geneeskundigen de drang bestaat naar ernstige bespreking van beroepsbelangen, ons *Tijdschrift* evengoed als een zelfstandig orgaan er in slagen zal, de geschikte personen voor die bespreking te vinden. Wanneer de tegenwoordig gaande strooming in de Maatschappij niet ernstig is, dan zal geen enkel tijdschrift haar ernst kunnen geven. Wij twijfelen niet aan den ernst dier beweging en zijn overtuigd, dat zij gaandeweg personen op den voorgrond zal brengen, aan wie de Maatschappij-leden hun beroepsbelangen gaarne zullen toevertrouwen. Die leidende personen zullen hun invloed uitoefenen, onverschillig of zij schrijven in vanwege de Maatschappij-gepubliceerde rapporten in ons *Tijdschrift* of in een zelfstandig verschijnend orgaan.

Het is het streven van het tegenvoorstel onzer Vereeniging om deze personen aan ons *Tijdschrift* te verbinden en daardoor te bereiken het doel, dat zoowel aan Uw Hoofdbestuur als aan onze Vereeniging voor oogen zweeft.

Met verwondering heeft onze redactie gezien, dat de beteekenis van ons tegenvoorstel door U slechts gering werd geschat. Wij houden het voor een veel grootere concessie aan de door Uw bestuur gekoesterde wenschen dan het door onze Vereeniging verworpen voorstel. Het is waar, dat drie personen kunnen worden overstemd in een vergadering van elf, maar, het werd reeds in de algemeene vergadering onzer Vereeniging gezegd, in onze redactie-vergaderingen komt het slechts zelden tot stemming. Er vormt zich door de discussie een gemeenschappelijke meening en elk ernstig advies wordt uitteraard dankbaar aanvaard. Wanneer de beroepsbelangen worden vertegenwoordigd door drie zeer deskundige mannen, die gedurende langen tijd zitting houden, dan zal dit drietal een zeer grooten invloed verkrijgen en

ongetwijfeld zonder moeite slagen in de uitvoering van de opdracht, die hun als vertegenwoordigers der Maatschappij en voorstanders van de beroepsbelangen der geneeskundigen is gegeven.

Het is noodig nog een enkel woord te zeggen over de voorbereiding van het voorstel, dat door onze redactie en een Commissie uit Uw bestuur is ontworpen. Dit voorstel gaf een mogelijke oplossing aan de hand en was als zoodanig geschikt om aan de algemeene vergadering der Vereeniging te worden voorgelegd. Een onzer redacteuren, door U geciteerd, verklaarde dat hij als redacteur het voorstel aannemelijk achtte, doch zich voorbeheld het als Maatschappij-lid met alle kracht te bestrijden. Het voorstel verraadt wantrouwen in de Redactie, zooals nog nader bleek ter gecombineerde vergadering, toen door een Uwer leden werd medegedeeld, dat ontevredenheid met het Tijdschrift de eigenlijke grond der beweging was. Wegens deze omstandigheid kon de redactie zelf het voorstel, dat het Tijdschrift voor een belangrijk deel aan haar invloed onttrekken wil, niet van de hand wijzen; zij moest op zich nemen het aan de algem. vergadering voor te leggen en kon de verwerping van het voorstel dankbaar als een bewijs van vertrouwen aanvaarden.

Aan de andere zijde verheugde het de redactie niet minder dat de algemeene vergadering der Vereeniging een tegenvoorstel aannam, dat, wij herhalen het, een grooter concessie is dan het verworpen. Dit tegenvoorstel is eenerzijds een welgemeende poging om aan het verlangen van Uw Bestuur te gemoet te komen, anderzijds, door het versterken van den band met de Maatschappij en de ruimere behartiging der beroepsbelangen, een middel om het Tijdschrift te versterken in zijn positie als leidend geneeskundig orgaan in Nederland. Wij zijn er van overtuigd, dat dit streven door Uw bestuur zal worden gewaardeerd te zijn overeenkomstig het doel van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst nl. de geneeskunst in haar ruimsten omvang in Nederland en zijn Koloniën te bevorderen. Uwe Maatschappij heeft, wij erkennen het dankbaar, voor 45 jaren mede bewerkt dat de over eenige kleine tijdschriften versnipperde krachten te zamen werden vereenigd tot het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde en sedert er toe bijgedragen om dit Tijdschrift meer en meer tot een waardig vertegenwoordiger der Maatschappij en van de Nederlandsche geneeskundigen te maken. Ook wij zijn lid van Uwe Maatschappij en in die qualiteit uiten wij den wensch, dat onze Maatschappij niet door een misverstand worde genoopt de hand van haar stichting af te trekken en haar invloed op het leidend geneeskundig orgaan in Nederland prijs te geven.

*Namens het Bestuur der Vereeniging
Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde
de Redacteuren-Gerants:*

M. STRAUB.

P. MUNTENDAM.